

[Valdemar Thomsen.]

ikke var Midler til at indfri. Vi har foreslaaet en Ordning vedrørende Moratorielovgivning, idet de saakaldte indefrosne Beløb nu forfalder til Udbetaling. For ganske faa Dage siden blev jeg præsenteret for et Rykkerbrev fra en Sagfører til en lille Gaardmand, netop med Hensyn til et saadant Beløb. Det androg 3 000 Kr., og jeg gad vide, om nogen her i Salen kan give Anvisning paa, hvordan det vil være muligt for en saadan forgældet Mand at ride Stormen af. „Hvis det er Meningen, at vi nu skal smides ud“, sagde den paagældende til mig, „kunde det lige saa godt være sket for 3 Aar siden, for vi har i hvert Fald ikke faaet noget for vort Slid og Slæb i den mellemliggende Tid, saa paa en Maade har vi gjort Arbejdet gratis for Kreditorerne“. Jeg skal fuldstændig overlade til Regeringen, der har saboteret vort Forslag, om man kan være bekendt at ødelægge et saadant Hjem, for det er umuligt at skaffe et saa stort Beløb, som her er Tale om. Vi har endvidere stillet Forslag vedrørende Saneringslovgivningen, som har vist sig i høj Grad paakrævet, baade med Hensyn til at forhøje Beløbet fra de 100 Mill. Kr. til 150 Mill. Kr. og navnlig vedrørende Kurstabet paa Statsobligationer, der nu har naaet en saadan Størrelse, at alene dette Kurstab vil forhindre mange Laansøgere i at udnytte Loven og i at udnytte de Laan, som ellers bliver bevilget. Ogsaa vort Forslag om Henstand er absolut paakrævet, hvis det at værne om nødstedte Hjem, der uden egen Skyld er ude i Vanskeligheder, skal være mere end en Talemaade. I en saadan Situation er det virkelig ikke nok, at Henstand *kan* gives, som Regeringen nu har foreslaaet i Henstandsforslaget, der blev forelagt forleden og var til Behandling i Gaar.

De her nævnte Forslag er altsaa vort Bidrag til at skabe det nødvendige Værn om truede Hjem, og de vilde, om de var blevet gennemført, have overflødiggjort den Henvendelse, som for ganske nylig kom fra Landboforeningerne og Husmandsforeningerne i Form af et Nødraab, hvor Punkt 1 netop var det, at der øjeblikkelig skulde gennemføres en Fredlysning af de Landmænd, som under normale Produktionsforhold vilde kunne svare enhver sit. Man har ikke alvorligt villet drøfte disse Forslag, og derfor falder Anklagen, som ligger i Landbrugets Henvendelse, der, saa vidt jeg ved, er underskrevet ogsaa af prominente radikale Personligheder, med hele sin Vægt paa Regeringen.

Ogsaa vort Forslag om en Genrejsning af Landbrugets Økonomi er blevet afvist, tilmed fra visse Sider paa en haanlig Maade, og det er gjort, uden at man selv har antydnet noget, der vilde være i Stand til at løse Krise- og Arbejdsløshedsproblemet.

Det ærede Medlem Hr. Smørum tillod sig forleden Aften at spille overlegen over for de Anvisninger, vi gennem Forslag har givet, idet vi henviser til, at der saa at sige overalt i Verden er naaet gunstige Resultater gennem Møntdepreciering, gennem Rentesænkning og gennem Skattelettelser. De Herrer har derfor al mulig Anledning til at gaa stille med Dørene, og saa meget er sikkert, at hvis jeg havde Medansvar for den Politik, der har ført til de Resultater, som er paapeget i Landbruksraadets Henvendelser, og som jo ingen her har turdet bestride Rigtigheden af, hvis jeg havde Medansvar, hvad jeg heldigvis ikke har, saa vilde jeg i hvert Tilfælde være mig for at spille alt for overlegen over for dem, der har noget positivt at foreslaa i den Situation, hvori vi befinder os. Foreløbig mener man altsaa at have Raad til at afvise vort Forslag om Genrejsning, men jeg er temmelig overbevist om, at de, som skal skrive vor Tids politiske Historie, vil erkende, at der, medens andre sad med Hænderne i Skødet og lod alt gaa sin skæve Gang, med dette Forslag virkelig er gjort et alvorligt Forsøg paa at vise Vej ud af det Uføre, som ikke vi, men andre har ført Landet ud i. Under alle Omstændigheder kan vi, naar Samlingen nu slutter, se vore Vælgere frit i Øjnene og sige dem, at vi har lagt vort Lod i Vægtskaalen til Fordel for en sund og naturlig Udvikling, og maaske Vælgerne saa med Tiden kan give dette Lod tilstrækkelig Vægt.

Jeg skal ikke nu i denne Sommervarme komme ind paa det Forslag, som vi fremsatte vedrørende Snekastning, men kun sige, at dette Spørgsmaal bør løses saaledes, at Landbruget slipper for den Art Hoveritjeneste.

Endelig vil jeg gerne — og jeg gør det med Tilfredshed — konstatere, at det er min Gruppe, der, efter at Sagen nu i mange Aar har ligget brak, har gjort opmærksom paa Grundlovens Bud vedrørende Ministeransvarlighed. Det er, forekommer det mig, en Løfteparagraf, der under alle Omstændigheder og snarest muligt maa opfyldes, og i den Henseende kan man nok sige, at Eksportsagens Forløb kunde vække Oppositionen til Eftertanke.

Jeg vil gerne nu, da Politianmeldelsen imod det oprindelige Eksportudvalg er ind-